

Γ.Β.

Αριθμός 1491/2017
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Β' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Θωμά Γκατζογιάννη, Προεδρεύοντα Αεροπαγίτη, ως αρχαιότερο μέλος της συνθέσεως, Μιλτιάδη Χατζηγεωργίου, Θεόδωρο Τζανάκη, Μαρία Γκανιάτσου και Μαρία Τζανακάκη – Εισηγήτρια, Αεροπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 4 Σεπτεμβρίου 2017, με την παρουσία της Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Αριστέας Θεοδόση, και της Γραμματέως Αικατερίνης Σιταρά, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσειόντος-κατηγορουμένου Χ. [REDACTED] Δ. [REDACTED] του Ι. [REDACTED], κατοίκου Θεσσαλονίκης, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Αθανάσιο Ζαχαριάδη, για αναίρεση της υπ' αριθ. απόφασης 3247/2016 του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης. Με πολιτικώς ενάγοντα τον Ν. [REDACTED] Ν. [REDACTED] του Θ. [REDACTED], κάτοικο Βέροιας, που δεν παρέστη.

Το Τριμελές Εφετείο Θεσσαλονίκης με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσειών-κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 18 Απριλίου 2017 αίτησή του

αναιρέσεως, και στους από 28 Αυγούστου 2017 πρόσθετους λόγους, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 625/2017.

Αφού άκουσε

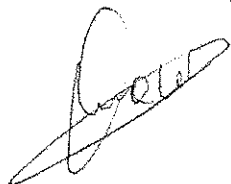
Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσείοντος, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και την Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να απορριφθεί η προκειμένη αίτηση αναίρεσης και οι πρόσθετοι λόγοι.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη από 18-4-2017 δήλωση αναίρεσης της υπ' αρ. 3247/2016 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης και οι από 2-8-2017 πρόσθετοι λόγοι αυτής έχουν ασκηθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα και είναι παραδεκτοί (αρ. 473 παρ.2 και 3, 509 παρ.2 ΚΠΔ). Επομένως πρέπει να ερευνηθούν ως προς την ουσιαστική βασιμότητα αυτών.

Από τις διατάξεις των άρθρων 474, 476 παρ. 2 και 498 του ΚΠοινΔ, προκύπτει ότι η έκθεση που περιέχει τη δήλωση ασκήσεως του ενδίκου μέσου της εφέσεως πρέπει να διαλαμβάνει ορισμένο λόγο, όπως είναι και η κακή εκτίμηση των αποδείξεων. Προκειμένου, ειδικότερα για έφεση του Εισαγγελέως κατά αθωωτικής αποφάσεως, η διάταξη του άρθρου 486 παρ. 3 του ΚΠοινΔ, που προστέθηκε με το άρθρο 2 παρ. 19 του Ν. 2408/1996, ορίζει ότι "η άσκηση εφέσεως από τον εισαγγελέα πρέπει να αιτιολογείται ειδικά και εμπειριστατωμένα στη σχετική έκθεση, άλλως η έφεση απορρίπτεται ως απαράδεκτη". Από την τελευταία αυτή διάταξη προκύπτει ότι η αιτιολόγηση της ασκούμενης από τον Εισαγγελέα εφέσεως κατά αθωωτικής αποφάσεως αποτελεί πρόσθετο τυπικό όρο του κύρους του ενδίκου αυτού μέσου και πρέπει να είναι ειδική και εμπειριστατωμένη, δηλαδή, πρέπει να εκτίθενται με σαφήνεια και

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΕΣ
Επισημάνσεις

πληρότητα οι συγκεκριμένες πραγματικές και νομικές πλημμέλειες που αποδίδονται στην προσβαλλόμενη αθωωτική απόφαση, δεδομένου, μάλιστα, ότι, με την απαγγελία της αθωωτικής αποφάσεως στο ακροατήριο (με συνοπτική συνήθως αιτιολογία), ο Εισαγγελέας έχει άμεση πρόσβαση στα αποδεικτικά στοιχεία της δικογραφίας, καθώς και στα πρακτικά της συνεδριάσεως του δικαστηρίου, όπου η καταχώριση των μαρτυρικών καταθέσεων και η απολογία του κατηγορουμένου (Ολ.ΑΠ 9/2005). Αν η έφεση του Εισαγγελέα δεν έχει τέτοια αιτιολογία και το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, αντί να την απορρίψει ως απαράδεκτη, την κρίνει παραδεκτή και, ακολούθως, εξετάζοντας την ουσία της υποθέσεως, καταλήξει στην καταδίκη του κατηγορουμένου, υποπίπτει σε θετική υπέρβαση της εξουσίας του, η οποία ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Η του ΚΠοινΔ λόγο αναιρέσεως (ΑΠ 121/2017).

Με τον 1° λόγο της αίτησης αναίρεσης και κατά το Α'σκέλος αυτού ο αναιρεσείων αποδίδει στην προσβαλλόμενη απόφαση την πλημμέλεια του άρθρου 510 παρ.1 περ. Η ΚΠΔ, με την αιτίαση ότι το Εφετείο απέρριψε εσφαλμένα την ένσταση του περί απαραδέκτου ασκήσεως της έφεσης του Εισαγγελέα Εφετών κατά της υπ'αρ. 128/2015 αθωωτικής απόφασης του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, αν και η ανωτέρω έφεση του Εισαγγελέα δεν είχε την ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία και έτσι το Εφετείο υπερέβη θετικά την εξουσία του.

Στην προκειμένη περίπτωση από την επιτρεπτή επισκόπηση της προσβαλλόμενης απόφασης για τις ανάγκες του ως άνω αναιρετικού λόγου προκύπτει ότι το Εφετείο, ως προς την ένσταση απαραδέκτου της έφεσης του Εισαγγελέα, την οποία είχε υποβάλει μόνον ο αναιρεσείων και όχι και οι λοιποί συγκατηγορούμενοι αυτού, που σήμερα δεν είναι διάδικοι

(βλ.σελ.6 επ. της προσβαλλόμενης απόφασης) και μετά την παράθεση νομικής σκέψης δέχθηκε, κατ' ακριβή λεκτική διατύπωση, τα εξής: ...«Η υπό κρίση έφεση του Εισαγγελέως Εφετών κατά της 128/2015 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Βέροιας με την οποία οι κατηγορούμενοι κηρύχθηκαν αθώοι της αποδιδόμενης σ' αυτούς πράξεως, ασκήθηκε νομοτύπως και εμπροθέσμως και έχει αυτολεξεί το παρακάτω περιεχόμενο:

«Σήμερα, 16 Φεβρουαρίου 2015 ημέρα Δευτέρα και ώρα 08.45' π.μ. και στο κατάστημα της Εισαγγελίας Εφετών Θεσ/νίκης, αφού κλήθηκα, παρουσιάστηκα εγώ η Μαρία Σαρηγιαννίδου, Γραμματέας του Ειρηνοδικείου Θεσ/νίκης, στον Αντεισαγγελέο Εφετών Θεσ/νίκης Νικόλαο Καλλίδη, ο οποίος μου δήλωσε ότι ασκεί έφεση ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Θεσ/νίκης, κατά της με αριθμ. 128/6-2-2015 απόφασης του Τριμελούς Πλημ/κείου Βέροιας, σύμφωνα με την οποία κηρύχθηκαν αθώοι της πράξεως της ανθρωποκτονίας από συγκλίνουσα αμέλεια εξ επαγγέλματος, (άρθρα 15, 28 και 302 του Ποινικού Κώδικα), οι κατ/νοι, 1) Κ [redacted] Σ [redacted] του Γε [redacted], κάτοικος Μακροχωρίου Ημαθίας, 2) Χ [redacted] ΔΕ [redacted] του Ιω [redacted], κάτοικος Θεσσαλονίκης, 3) Μ [redacted] Μ [redacted] του Ν [redacted], κάτοικος Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης, 4) Β [redacted] ΤΣ [redacted] του Γε [redacted], κάτοικος Θεσσαλονίκης, 5) Θ [redacted] Ρ [redacted] του Ιωάννη, κάτοικος Κατερίνης Πιερίας, 6) Θ [redacted] ΑΡ [redacted] του Στ [redacted], κάτοικος Ωραιοκάστρου Θεσσαλονίκης, 7) Π [redacted] ΜΗ [redacted] του Λ [redacted], κάτοικος Βέροιας, 8) Α [redacted] Π [redacted] του Θεοδώρου, κάτοικος Έδεσσας, και 9) ΑΝΔΡΕΩ Ρ [redacted] Μ [redacted] Ν [redacted] του [redacted], κάτοικος Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης, πράξη που τελέστηκε στο χωριό Μακροχώρι Ημαθίας και στη Βέροια, στις 2/3-12-2009, σε βάρος

Φεωρήθηκε
Η εισπράτρια

του Π [redacted] u Ν [redacted] του Ν [redacted] κατοίκου στη ζωή Βέροιας, επειδή το δικαστήριο εσφαλμένως εκτίμησε τα πραγματικά περιστατικά και εσφαλμένα ερμήνευσε το νόμο. αιτούμενος την παραδοχή της παρούσης έφεσης, την εξαφάνιση της άνω εκκαλούμενης απόφασης και την κήρυξη των άνω κατ/νων ενόχων της πράξης της ανθρωποκτονίας από συγκλίνουσα αμέλεια εξ επαγγέλματος, (άρθρα 15, 28 και 302 του Ποινικού Κώδικα), για την οποία αθώωθηκαν γιατί δεν έγινε ορθά η εκτίμηση από το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης όπως αυτά προέκυψαν από την ακροαματική διαδικασία, αφού από τις ένορκες και ανώμοτες καταθέσεις των μαρτύρων στο ακροατήριο και τα αναγνωστέα έγγραφα, εκτιμώμενων ορθά όπως το υπ' αριθ. 1528/9-3-2010 έγγραφο Γενικού Νοσοκομείου Βέροιας, το υπ' αριθ. 5661/9-6-2010 έγγραφο Γενικού Νοσοκομείου Βέροιας, το από 08-03-2010 Υπηρεσιακό Σημείωμα Γενικού Νοσοκομείου Βέροιας, η από 2-12-2009 έκθεση αυτοψίας τροχαίου ατυχήματος, το πρόχειρο σχεδιάγραμμα, το από 2-12-2009 ιστορικό ασθενή Π [redacted] Ν [redacted] του Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου Βέροιας, η υπ' αριθ. 29/12-02,-2010 έκθεση (τοξικολογικής εξέτασης Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, η από 26-01-2010 έκθεση τοξικολογικής εξέτασης της Δ/σης εγκληματολογικών ερευνών, η από 15-02-2010 έκθεση πραγματογνωμοσύνης Ιωάννη Αβραμίδα ιατρού χειρουργού, η από 01-03-2012 έκθεση πραγματογνωμοσύνης Τ [redacted] ου Χα [redacted] ου ιατρού χειρουργού η από 21-09-2011 ένορκη εξέταση Ιατροδικαστού Πα [redacted] Μ [redacted] η, το από 02-12-2009 πόρισμα αξονικής τομογραφίας "Γενικού Νοσοκομείου Βέροιας, η από 29-03-2011 βεβαίωση Γενικού Νοσοκομείου Βέροιας, η υπ' αριθ. 1628/26-02-2010 βεβαίωση Γενικού Νοσοκομείου Βέροιας, η υπ' αριθ. 22/12-

01-2010 βεβαίωση Γενικού Νοσοκομείου Βέροιας, η υπ' αριθ. 2514/9/74-θ/04-12-2009 έκθεση πραγματογνωμοσύνης τροχαίου ατυχήματος Κ [redacted] του Σ [redacted], η υπ' αριθ. 2514/9/74-η/04-12-2009 έκθεση πραγματογνωμοσύνης τροχαίου ατυχήματος Κωνσταντίνου Σαχινιδή, οκτώ. (8) φωτογραφίες και των άλλων εγγράφων που αναγνώστηκαν στο ακροατήριο, καθώς και από την υπ' αριθ. 90/2014 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Βέροιας, προέκυψε ότι: Την 2α Δεκεμβρίου του έτους 2009 και περί ώρα 14.15 μμ, ο Π [redacted] Ν [redacted] του Ν [redacted], κάτοικος στη ζωή Βέροιας, οδηγούσε την με αριθμό κυκλοφορίας ΗΜΧ 0251 δίκυκλη μοτοσυκλέτα, Σ [redacted] [redacted], κυβισμού 124 κ.εκ., και εκινούνταν επί της οδού Αριστοτέλους, στο χωριό Μακροχώρι Ημαθίας, με κατεύθυνση προς Θεσσαλονίκη - Καβάλα, με κανονική ταχύτητα των 40 χλμ/ω, ήτοι κάτω του επιτρεπόμενου ορίου ταχύτητας των 50 χλμ/ω, στο άκρο δεξιό μέρος του ρεύματος (λωρίδας) πορείας του, με συνεπιβάτη την Α [redacted] Κ [redacted]. Τη χρονική εκείνη στιγμή, ο πρώτος κατ/νος Κω [redacted] Σ [redacted] ακινητοποίησε (στάθμευσε) παράνομα το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ΗΜΒ 3472 ΙΧΕ αυτοκίνητο, ιδιοκτησίας επί της οδού Αριστοτέλους στον αριθμό 39, στο-αριστερό τμήμα της λωρίδας κυκλοφορίας της παραπάνω οδού, σε σχέση με τη δική του πορεία και δεξιά σε σχέση με την πορεία του άνω θανόντος Πέτρου Ντόκα, χωρίς να έχει δικαίωμα να το πράξει, καθώς ο δρόμος στον οποίο [redacted] ήταν προσωρινά στάθμευσε, είχε συνεχή διαγράμμιση και παρά την ύπαρξη απαγορευτικής πινακίδας, που απαγορεύει τη στάση και τη στάθμευση (Ρ- 40). Ο ανωτέρω πρώτος κατ/νος οδηγός κατέλαβε έτσι παράνομα το ρεύμα κυκλοφορίας της παραπάνω οδού, στο οποίο κινούνταν κανονικά η μοτ/τα του άνω θανόντος και πήγε να καθίσει στο καφενείο που ευρίσκετο πλησίον, αδιαφορώντας ότι από την

Διαγράφεται
για όφελος

Θεωρήθηκε
η βεβαιότητα

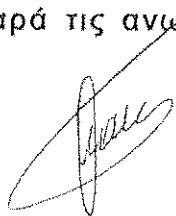

ενέργεια του αυτή προκαλούνταν κίνδυνος και παροκώληση της κυκλοφορίας των λοιπών χρηστών της οδού, οι οποίοι κινούνταν στο σημείο εκείνο κανονικά, όπως ήταν ο θανών Π [redacted] Ν [redacted], η κανονική πορεία της μοτοσυκλέτας του οποίου αποκλείστηκε από την ενέργεια του πρώτου κατ/νου. Ο θανών οδηγός της υπ' αριθμ. ΗΜΧ 0251 δίκυκλης μοτοσυκλέτας, Π [redacted] Ν [redacted], δεν κατόρθωσε να αποφύγει τη σύγκρουση με το αυτοκίνητο του πρώτου εναγόμενου, με αποτέλεσμα να συγκρουστεί το μπροστινό τμήμα της μοτοσυκλέτας του με το πίσω τμήμα αριστερά του αυτοκινήτου του κατ/νου Κωνσταντίνου Συμεωνίδη. Κατόπιν εξαιτίας της σύγκρουσης και των δυνάμεων κρούσης που ασκήθηκαν, η υπ' αριθμ. ΗΜΧ 0251 δίκυκλη μοτοσυκλέτα, ανατράπηκε με την αριστερή της πλευρά και σύρθηκε στο οδόστρωμα ενώ από την εξ αυτής ανατροπή και πρόσκρουση της μοτοσυκλέτας ως ανωτέρω, τραυματίστηκε σοβαρά ο Γ [redacted] Ν [redacted] καθώς και η παραπάνω συνεπιβάτης του, το δε παραπάνω αυτοκίνητο προσέκρουσε σε παρακείμενο κάδο απορριμμάτων που βρισκόταν στη δεξιά πλευρά της παραπάνω οδού. Ο θανών Γ [redacted] Ν [redacted], μετά από το προπεριγραφέν τροχαίο ατύχημα, διεκομίσθη με το ΕΚΑΒ, στο Τμήμα Επείγοντων Περιστατικών του Χειρουργικού Τμήματος του Γενικού Νοσοκομείου Βέροιας, όπου διαγνώσθηκε κάκωση του ρινικού οστού, παρουσία θλαστικού τραύματος στο αριστερό φρύδι, θώρακας συμμετρικός, επώδυνος στο αριστερό ημιθώρακιο, κοιλία με διάχυτο άλγος, επώδυνη κατά την ψηλάφηση. Κατόπιν τούτων έγινε εισαγωγή στη χειρουργική κλινική του Γ.Ν. Νοσοκομείου Βέροιας, διευθυντής της οποίας είναι ο δεύτερος κατ/νος Χ [redacted] Δ [redacted], όπως και ο τρίτος κατ/νος Μ [redacted] Μ [redacted], ενώ οι τέταρτος, πέμπτος και έκτος κατ/νοι Τ [redacted] Β [redacted], Ρ [redacted] Θ [redacted] και Α [redacted] Θ [redacted],

Σελίδα 8 της 1491/2017 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάνου

ειδικευόμενοι ιατροί που εκτελούσαν χρέη θεράποντος και εφημερεύοντος Ιατρού κατά τη διάρκεια της 2ας Δεκεμβρίου 2009, ημέρας εισαγωγής του ασθενούς καθώς και κατά τη διάρκεια νοσηλείας στο χειρουργικό τμήμα ήτοι μεταξύ της 2/12/2009 και της 3/12/2009, ο έβδομος κατ'νός Μ [redacted] Γ [redacted] αναπληρωτής Διευθυντής, ο όγδοος κατ'νός Π [redacted] Αθ [redacted] Επιμελητής Α και ο ένατος κατ'νός Α [redacted] Ν Μ [redacted] J [redacted] ειδικευόμενος ιατρός κατά την εφημερία της 3ης Δεκεμβρίου, όντας υπόχρεοι κατ' άρθρο 9 Ν.3418/2005 να προστατέψουν την υγεία του άνω ασθενούς δεν το έπραξαν και έτσι επέφεραν από συγκλίνουσα αμέλεια τους το θάνατο. Λόγω του έντονου άλγους στην κοιλία διενεργήθηκε αξονική τομογραφία Ανω Κοιλίας (ΑΤ ΑΚΟ), η οποία κατέδειξε: «Παρατηρείται ήπαρ αυξημένων διαστάσεων με υπόπυκνες περιοχές στο παρέγχυμα - πιθανά θλαστικά. Συλλογή υπέρπυκνου υλικού οπισθοπεριτοναϊκά - πιθανή αιμορραγία..... Παρατηρείται ενδοκοιλιακή συλλογή υγρού στην άνω κοιλιακή χώρα ελ. Πύελο.». Περί θλάσης του ήπατος με ένδειξη οπισθοπεριτοναϊκού αιματώματος κάνει λόγο στο φύλλο νοσηλείας του και ο ιατρός που παρακολουθούσε την 2-12-2010 τον Γ [redacted] [redacted]. Κατά την εισαγωγή του στην ανωτέρω Χειρουργική Κλινική διενεργήθηκαν αιματολογικές και βιοχημικές εξετάσεις, οι οποίες κατέδειξαν επίσης την ύπαρξη αιμορραγίας. Η αιμοσφαιρίνη ήταν της τάξης των 10.5 X. (με φυσιολογικά όρια 14-18g/dl.) και ο αιματοκρίτης ήταν της τάξης των 31,8 L (με φυσιολογικά όρια 42-54%). Οι Βιοχημικές δε εξετάσεις κατέδειξαν την ηπατική βλάβη που κατέδειξε και η αξονική τομογραφία καθώς οι τιμές των ενζύμων AST με ευρεθείσα τιμή 617 (με φυσιολογικά όρια 5-40 IU/L) και ALT με ευρεθείσα τιμή 436 (με φυσιολογικά όρια 5-41 IU/L), ήταν ιδιαίτερα αυξημένες. Παρά τις ανωτέρω ενδείξεις για αιμορραγία

Θεωρήθηκε
Η εισηγήτρια

στο ήπαρ οι θεράποντες ιατροί του Π. [REDACTED] Μ. [REDACTED], τον τοποθέτησαν σε απλό δωμάτιο της χειρουργικής κλινικής, το οποίο δεν είχε κανένα όργανο και συσκευή συστηματικής παρακολούθησης της πορείας της αιμοδυναμικής σταθερότητας αυτού. Το μόνο που κάνανε ήταν να τον ακινητοποιήσουν και να του τοποθετήσουν φλεβικό καθετήρα για χορήγηση ορού. Από τα μεσημέρι της 2-12-2009 που έγινε η τοποθέτηση του σε δωμάτιο μέχρι το πρωί της επόμενης ημέρας της 3-12-2009 ουδείς από τους θεράποντες ιατρούς και το νοσηλευτικό προσωπικό προέβη σε άλλη αιματολογική εξέταση ούτε σε άλλη εξέταση, ουδείς παρακολούθησε την πορεία της υγείας του προκειμένου να ελέγξουν εάν υπήρχε ανάγκη για άμεση χειρουργική επέμβαση, με αποτέλεσμα ο άνω θανάων να καταλήξει την 20.-02 μμ της 3-12-2009, μετά από 30 ώρες παραμονής του στο νοσοκομείο χωρίς να έχει την δέουσα ιατρική φροντίδα, παρά την είναι εσωτερική αιμορραγία λόγω της θλάσης του ήπατος με ένδειξη οπισθοπεριτοναϊκού αιματώματος. Κατά την νεκροψία που διενεργήθηκε αμέσως μετά, εντός της κοιλίας ευρέθησαν 2,5 λίτρα αίματος, προερχόμενα από τις τραυματικές ρήξεις του ήπατος και το οπισθοπεριτοναϊκό αιμάτωμα. Σύμφωνα με την με αριθμ. πρωτ. 2516/09 από 7-3-2010 ιατροδικαστική έκθεση του ιατροδικαστή της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Θεσσαλονίκης, Π. [REDACTED] Μ. [REDACTED], «κατά την εξέταση της περιτοναϊκής κοιλότητας αναγνωρίζεται σιμοπεριτόναιο όγκου περί τα 1,5 λίτρα αίματος και αιμοπηγμάτων, συνεπεία πολλαπλών τραυματικών ρήξεων του ήπατος. Οπισθοπεριτοναϊκό αιμάτωμα έχει σχηματιστεί μεταξύ των χαλαρών συνδετικών ιστών της κοιλότητας, κατά τη διάνοιξη του οποίου εξέρχεται περί το 1 λίτρο αιμοπηγμάτων». Σύμφωνα δε με την ανωτέρω ιατροδικαστική έκθεση ανευρέθησαν μακροσκοπικά. «2. Αιμοπεροτόνιο και οπισθοπεριτοναϊκό

Γείονοργράμματα
και ζιόρτα
ένδειξη

συνολικού όγκου περί τα 2.5 λίτρα, 3. Πολλαπλές τραυματικές ρήξεις και θλάσεις του ήπατος». Ο Ιατροδικαστής, [REDACTED] M [REDACTED], στην ανωτέρω με αριθμ. [πρωί. 2516/09 «ιατροδικαστική του έκθεση με σαφήνεια συμπερασματικά κατέληξε ότι «... ο θάνατος του ανωτέρω οφείλεται σε αιμορραγική καταπληξία, κατόπιν οδικού τροχαίου ατυχήματος και πολλαπλών τραυματικών ρήξεων του ήπατος. Το είδος του θανάτου πέραν του ατυχήματος δύναται να ταξινομηθεί και ως διαγνωστική - θεραπευτική αστοχία.» Ο θάνατος δηλαδή του ανωτέρω θα είχε σίγουρα αποφευχθεί εάν οι θεράποντες ιατροί κατέβαλαν την επιμέλεια, που κατά τις περιστάσεις και σύμφωνα με τους κανόνες της ιατρικής, όφειλαν και μπορούσαν να καταβάλουν. Δεν εκτίμησαν ορθά τα ευρήματα των εξετάσεων και δεν προέβησαν σε καμία συστηματική παρακολούθηση του ασθενούς, ως όφειλαν, παρά τη σοβαρότητα της κάκωσης που υπέστη συνεπεία του τροχαίου ατυχήματος και δεν προέβησαν σε άμεση χειρουργική αντιμετώπιση της καταστάσεως. Παρά δε, του ότι την δεύτερη ημέρα, την 3-12-2009, οι τιμές της αιμοσφαιρίνης και του αιματοκρίτη μειώθηκαν σε 9,5 g/dl. και 30,3% αντίστοιχα, οι θεράποντες ιατροί του δεν αξιολόγησαν ορθά την μείωση των τιμών αυτών, ώστε, έστω και καθυστερημένα, να οδηγηθούν σε άμεση χειρουργική επέμβαση του Π [REDACTED] Ν [REDACTED]. Με τη λανθασμένη εντύπωση ότι ήταν αιμοδυναμικά σταθερός και ότι υπήρχε έλλειψη περιτοναϊσμού ο κατ/νος Διευθυντής της Χειρουργικής Κλινικής, Χ [REDACTED] Δ [REDACTED], αρκέστηκε την δεύτερη ημέρα (3-12-2009) σε φυσική και μόνο εξέταση, διαγιγνώσκοντας λανθασμένα ότι η κοιλιακή του χώρα ήταν μαλακή και ευπίεστη, χωρίς ιδιαίτερη ευαισθησία ή εικόνα περιτοναϊσμού, μη λαμβάνοντας υπόψη ότι του είχαν χορηγηθεί κατασταλτικά και ότι περιορίζεται η διαγνωστική αξία της φυσικής

Διαγράφεται
και ειδικά:

Πρωτοκόλλου

Θεωρήθηκε
Η εισήγηση

εξέτασης από τη λήψη τοξικών ουσιών, όπως είναι τα κατασταλτικά, που του χορηγήθηκαν για να κάμψουν τη διέγερση του ασθενούς. Οι θεράποντες ιατροί του Π. [redacted] [redacted], δεν έλαβαν καθόλου υπόψη, ούτε αξιολόγησαν ορθώς, ότι εντός της κοιλιακής χώρας υπήρχε οπισθοπεριτοναϊκό αιμάτωμα, εύρημα το οποίο ήταν γνωστό μετά την αξονική τομογραφία και το οποίο έπρεπε να οδηγήσει τους θεράποντες ιατρούς του σε μεγαλύτερη εγρήγορση, σε συστηματική παρακολούθηση, συνεχή κλινικοεργαστηριακό έλεγχο και σε αποτροπή της συντηρητικής αντιμετώπισης, η οποία ενδείκνυται, κατά τους κανόνες της ιατρικής, μόνον όταν υπάρχει έλλειψη περιτοναϊσμού, γεγονός το οποίο δεν συνέβαινε στην υπό κρίση περίπτωση. Σύμφωνα επίσης με την από 1-3-2012 πραγματογνωμοσύνη του Τηλέμαχου Χατζηαθανασίου, χειρουργού που διορίστηκε ως πραγματογνώμονας στο πλαίσιο της διενεργηθείσας προκαταρκτικής εξέτασης. «... Άρα έχουμε οπισθοπεριτοναϊκή αιμορραγία και ενδικοιλιακή αιμορραγία.

Σύμφωνα με τα ισχύοντα πρωτόκολλα, η σταθερή αιμοδυναμική κατάσταση του ασθενούς, δίνει την δυνατότητα στους θεράποντες ιατρούς να επιλέξουν συντηρητική αγωγή για τις θλάσεις του ήπατος και πολύ περισσότερο για οπισθοπεριτοναϊκό αιμάτωμα. Αυτό όμως προϋποθέτει συνεχή και αδιάλειπτο έλεγχο, κλινικό και εργαστηριακό, ο οποίος φαίνεται να μην υπάρχει, με βάση τα στοιχεία του φακέλου. ...Συμπερασματικά ...Ο εργαστηριακός όμως έλεγχος, πέραν των αερίων αίματος και ενός αιματοκρίτη τις πρωινές ώρες ο οποίος δεν διέφερε ουσιωδώς από αυτόν κατά τη στιγμή της εισόδου, είναι ελλειμματικός, με συνέπεια να μην είναι δυνατή η επιλογή της κατάλληλης θεραπευτικής αγωγής». Άλλωστε και το Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Βέροιας στην υπ' αριθ. 90/2014 απόφαση

του καταλήγει στα εξής αναφορικά με την ευθύνη των θεραπόντων ιατρών: «...Επειδή το Δικαστήριο λαμβάνει ιδίως υπόψη: ο) ότι σύμφωνα με την υπ' αριθ. 2516/09/7.3.2010 ιατροδικαστική έκθεση του ιατροδικαστή Π. [redacted] η Μ. [redacted], την από 21.9.2011 κατάθεση του ιδίου σχετικά με το επίμαχο περιστατικό ενώπιον της αρμόδιας Παισματοδίκη κατά την εξέλιξη της ποινικής διαδικασίας, καθώς και την κατάθεση του ενώπιον του ακροατηρίου του παρόντος Δικαστηρίου, η αρχική επιλογή των θεραπόντων ιατρών - οργάνων του εναγομένου για θεραπεία για θεραπεία του θανόντος με συντηρητική αντιμετώπιση ήταν μεν σωστή, πλην όμως, σύμφωνα με τα σύγχρονα πρωτοκόλλα της ιατρικής επιστήμης, προϋπόθετε αιμοδυναμικό σταθερό ασθενή, και ως εκ τούτου, έπρεπε να διενεργούνται σ' αυτόν εξετάσεις αίματος σε τακτά χρονικά διαστήματα (ήτοι ανά τρεις ή το πολύ ανά έξι ώρες), οι οποίες ωστόσο δεν διενεργήθηκαν παρά μόνο δύο φορές (μία κατά την είσοδο του στο νοσοκομείο το μεσημέρι της 2ας 12.2009 και μία το πρωί της 3ης-12-2009), με αποτέλεσμα οι εν λόγω ιατροί να μην διαγνώσουν έγκαιρα ότι υπήρχε αργή και σταθερή αιμορραγία, η οποία καθιστούσε αναγκαία την άμεση χειρουργική επέμβαση του θανόντος (συγκεκριμένα, όπως δηλώνεται στην ιατροδικαστική έκθεση, κατά τη διεξαγωγή της αξονικής τομογραφίας το οπισθοπεριτοναϊκό αιμάτωμα και οι ενδοπαρεγχυματικές θλάσεις του ήπατος ήταν μικρές σε έκταση στη συνέχεια όμως το αιμάτωμα διογκώθηκε φθάνοντας σε όγκο το 1 λίτρο περίπου αιμοπηγμάτων και οι ενδοπαρεγχυματικές θλάσεις του ήπατος εξαπλώθηκαν,..... ενώ από τις τραυματικές ρήξεις εξαγγειώθηκε 1,5 περίπου λίτρο αίματος στην περιτοναϊκή κοιλότητα) και β) ότι στην από 1 3.2012 έκθεση πραγματογνωμοσύνης του πραγματογνώμονα που διορίστηκε για τη συγκεκριμένη υπόθεση κατά την ποινική

διαγράφονται
δύο ζέτες.

Θεωρήθηκε
Η Εισαγγελέα

διαδικασία, χειρουργού - ιατρού Τη. [redacted] Χ. [redacted], διατυπώνεται ομοίως η ιατρική κρίση ότι η συντηρητική αγωγή για την αντιμετώπιση της οπισθοπεριτοναϊκής αιμορραγίας και κοιλιακής αιμορραγίας, που διαγνώσθηκε στον θανόντα, επιτρέπεται ως επιλογή, σύμφωνα με τα ισχύοντα πρωτόκολλα, όταν η αιμοδυναμική κατάσταση του ασθενούς είναι σταθερή, η διαπίστωση αυτής, όμως, προϋποθέτει συνεχή και αδιάλειπτο έλεγχο, κλινικό και εργαστηριακό, ο τελευταίος, όμως, σύμφωνα με τον εν λόγω πραγματογνώμονα, φαινόταν να μην έλαβε χώρα με βάση τα στοιχεία του (ιατρικού) φακέλου, από τα οποία προέκυπτε, κατά τα αναφερόμενα στην παραπάνω έκθεση πραγματογνωμοσύνης, ότι ο εργαστηριακός έλεγχος ήταν ελλιπής, με συνέπεια να μην είναι δυνατή η επιλογή της κατάλληλης φαρμακευτικής αγωγής. Ενόψει [redacted] (το Δικαστήριο) κρίνει ότι εν προκειμένω οι θεράποντες ιατροί παρέλειψαν να προβούν στον απαιτούμενο συνεχή και αδιάλειπτο εργαστηριακό έλεγχο τους θανόντος, δια της υποβολής αυτού σε τακτικές -ανά τρεις ή ανά έξι ώρες-αιματολογικές εξετάσεις, οι οποίες θα καταδείκνυαν την αργή και σταθερή εσωτερική αιμορραγία του (δια του εντοπισμού της συνεχούς πτώσεως των δεικτών αιματοκρίτη και αιμοσφαιρίνης), ήτοι το γεγονός ότι αυτός δεν ήταν αιμοδυναμικά σταθερός προκειμένου στη συνέχεια, με βάση τα ευρήματα της εξέτασης αυτής, να προβούν στην ενδεδειγμένη θεραπεία του, η οποία εν προκειμένω ήταν η άμεση υποβολή του σε χειρουργική επέμβαση (και μάλιστα απλή, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο ως άνω ιατροδικαστής στην κατάθεση του), οι ως άνω δε παραλείψεις των ανωτέρω οργάνων του εναγομένου είχαν ως αποτέλεσμα να επιδεινωθεί ραγδαία η κατάσταση της υγείας του Π. [redacted] Ν. [redacted] να υποστεί αυτός αιμορραγική καταπληξία και παρά το γεγονός ότι προσφέρθηκαν

0
για γραφεία
για [redacted]
για [redacted];
αυτών

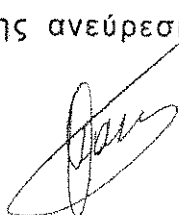
[Handwritten signature]

σ' αυτόν οι πρώτες βοήθειες, να επέλθει τελικώς ο θάνατος του. Κατόπιν αυτών, το Δικαστήριο κρίνει περαιτέρω, ότι οι παραπάνω παραλείψεις των θεράποντων ιατρών, οργάνων του εναγομένου, συνιστώσες και παράβαση των όρθρων 2 και 9 του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας (ν. 3418/2005), είναι παράνομες κατά την έννοια των όρθρων 105 και 106 του Εισ.Ν.Α.Κ., συνδέονται δε αιτιωδώς με τον επελθόντα θάνατο του Γ. [redacted] [redacted] α, αφού ήταν ικανές, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, ενόψει των ειδικών συνθηκών της συγκεκριμένης περίπτωσης, να επιφέρουν το ως άνω ζημιογόνο αποτέλεσμα.».

ΕΠΕΙΔΗ, σύμφωνα με το παραπάνω, είναι σαφές ότι η παραπάνω απόφαση εσφαλμένα και κατά κακή εκτίμηση των αποδείξεων, έκρινε ότι δεν υπήρξε αμέλεια του οδηγού και των θεράποντων ιατρών του θανόντος Γ. [redacted] Ν. [redacted] καθώς, α) αποκλειστικός υπαίτιος της εν λόγω σφοδρότατης σύγκρουσης των δύο οχημάτων και του εξ αυτής σοβαρότατου τραυματισμού που οδήγησε στο θάνατο του Γ. [redacted] [redacted] α, υπήρξε ο οδηγός του υπ' αριθμ. ΗΜΒ 3472 ΙΧΕ αυτοκινήτου, πρώτος κατ/νος, ο οποίος από την προπεριγραφείσα αμέλεια του και έλλειψη της προσοχής που όφειλε με βάση τους νομικούς κανόνες, τις συνθήκες κυκλοφορίας, την κοινή πείρα και λογική και μπορούσε, με βάση τις προσωπικές ικανότητες και ιδιότητες του ως οδηγού, να καταβάλλει, προξένησε το τροχαίο ατύχημα που προκάλεσε τις θανατηφόρες κακώσεις του άνω θανόντος, και β) οι άνω κατ/νοι θεράποντες ιατροί του Γ. [redacted] Ν. [redacted] α, αγνόησαν τα ευρήματα που ευρεύθησαν κατά τις εξετάσεις, καθώς δεν προέβησαν σε καμία συστηματική παρακολούθηση του ασθενούς, ως όφειλαν, παρά τη σοβαρότητα της κάκωσης που υπέστη συνεπεία του τροχαίου ατυχήματος, ήτοι της ανεύρεσης, κατά την αξονική τομογραφία,

ξεχωρίστηκε
η εισιτήρια

θλάσεων του ήπατος, οπισθοπεριτοναϊκού αιματώματος και ενδοκοιλιακής συλλογής υγρού στην άνω κοιλιακή χώρα, και με την συγκλίνουσα αμέλεια τους, προκάλεσαν και αυτοί τον θάνατο του ανωτέρω.

Κατά συνέπεια το παραπάνω δικαστήριο έσφαλε στην εκτίμηση του, αθωώνοντας τους άνω κατ/νους, τους οποίους έπρεπε να κηρύξει ενόχους για την αξιόποινη πράξη της ανθρωποκτονίας από συγκλίνουσα αμέλεια εξ επαγγέλματος, (άρθρα 15, 28 και 302 του Ποινικού Κώδικα)). Η αιτιολογία της εφέσεως του Εισαγγελέα κατά την κρίση του Δικαστηρίου είναι ειδική και εμπειριστατωμένη διότι θεμελιώνει τους λόγους της εφέσεως του για κακή εκτίμηση των αποδείξεων, αναφέροντας τις συγκεκριμένες πλημμέλειες της αθωωτικής αποφάσεως περί την εκτίμηση των αποδείξεων, αναφέροντας τα συγκεκριμένα αποδεικτικά μέσα, από τα οποία το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έπρεπε να πεισθεί ότι οι κατηγορούμενοι με την αναφερομένη ιδιότητα τέλεσαν την πράξη για την οποία κατηγορούνται. Περαιτέρω ο ισχυρισμός του δεύτερου κατηγορουμένου ότι ακύρως γίνεται επίκληση στην έφεση από τον Εισαγγελέα της 90/2014 αποφάσεως του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου (και όχι Εφετείου) Βέροιας για τους αναφερόμενους λόγους, κρίνεται απορριπτός, διότι δεν επιδρά στο παραδεκτό της εφέσεως)).

Κατόπιν τούτου το Εφετείο απέρριψε την ένσταση του αναιρεσείοντα περί του απαραδέκτου της εισαγγελικής έφεσης, δέχθηκε τυπικά την έφεση του Αντεισαγγελέα Εφετών Θεσσαλονίκης με αρ. 24/16-2-2015 κατά της πρωτόδικης αθωωτικής απόφασης με αρ. 128/2015 του Τριμελούς Πλημ/κείου Βέροιας και διέταξε την πρόοδο της δίκης (βλ. σελ. 25 της προσβαλλόμενης απόφασης). Έτσι που έκρινε το Εφετείο δεν υπερέβη θετικά την εξουσία του εφόσον, σύμφωνα με το

περιεχόμενο της εισαγγελικής έφεσης, όπως παρατέθηκε αναλυτικά, αυτή έχει την ειδική και εμπειριστάτωμένη αιτιολογία, διότι μνημονεύει κατ' είδος τα αποδεικτικά μέσα, τις πλημμέλειες ως προς την εκτίμηση των αποδείξεων, τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν και τους αντικειμενικούς και υποκειμενικούς όρους της αξιόποινης πράξης για την οποία κρίθηκε αθώος ο αναιρεσείων και συνιστούν τις νομικές πλημμέλειες για τις οποίες έπρεπε αυτός να κηρυχθεί ένοχος. Συνεπώς ο λόγος αναιρέσεως κατά το Α' σκέλος αυτού πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος.

Με το Β' σκέλος του ίδιου του αναιρετικού λόγου ο αναιρεσείων αποδίδει στην προσβαλλόμενη απόφαση την πλημμέλεια εκ του άρθρου 510 παρ.1 περ. Α σε συνδ. 171 ΚΠΔ, με την αιτίαση ότι η εισαγγελική έφεση κατά της αθωωτικής εκκαλουμένης απόφασης χρησιμοποίησε ανεπίτρεπτα και κατά παράβαση του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ αποδεικτικά μέσα, που δεν είχαν εξεταστεί στο πρωτόδικο Δικαστήριο με συνέπεια να προκληθεί απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας.

Στην προκειμένη περίπτωση από την επιτρεπτή επισκόπηση της προσβαλλόμενης απόφασης στις σελίδες 33 έως 35 αυτής προκύπτει ότι στο Εφετείο αναγνώσθηκαν τα εξής έγγραφα:

1. Η Α.Β.Μ. Δ10/1554 μήνυση
2. Το 1628/9.3.2010 έγγραφο Γενικού Νοσοκομείου Βέροιας
- 2^α. Το 5661/9.5.2010 έγγραφο Γενικού Νοσοκομείου Βέροιας
3. Το από 08.03.2010 Υπηρεσιακό Σημείωμα Γενικού Νοσοκομείου Βέροιας
4. Η από 2.12.2009 έκθεση αυτοψίας τροχαίου ατυχήματος
5. Πρόχειρο σχεδιάγραμμα

Θεωρήθηκε
εισηγήτρια

6. Το από 2.12.2009 ιστορικό ασθενή Γ [redacted] του Γενικού Νομαρχιακού Βέροιας

7. Η 29/12.02.2010 έκθεση τοξικολογικής εξέτασης Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

8. Η από 26.01.2010 έκθεση τοξικολογικής εξέτασης της Δ/νσης, εγκληματολογικών ερευνών

9. Η από 15.02.2010 έκθεση πραγματογνωμοσύνης Ιατρού Αρραβανιωτάτου χειρουργού

10. Η από 01.03.2012 έκθεση πραγματογνωμοσύνης Τη [redacted] Ιατρού χειρουργού

11. Η από 21.09.2011 ένορκη εξέταση μάρτυρα Παπαγιώτη Μ [redacted] Ιατροδικαστού

12. Το από 02.12.2009 πόρισμα αξονικής τομογραφίας Γενικού Νοσοκομείου Βέροιας

13. Η από 29.03.2011 βεβαίωση Γενικού Νοσοκομείου Βέροιας

14. Η 1628/26.02.2010 βεβαίωση Γενικού Νοσοκομείου Βέροιας

15. Η 22/12.01.2010 βεβαίωση Γενικού Νοσοκομείου Βέροιας

16. Η 2514/9/74-θ/04.12.2009 έκθεση πραγματογνωμοσύνης τροχαίου ατυχήματος Κωνσταντίνου Σ [redacted]

17. Η 2514/9/74-η/04.12.2009 έκθεση πραγματογνωμοσύνης τροχαίου ατυχήματος Κωνσταντίνου Σακνιάδη

18. Οκτώ (8) φωτογραφίες

Αναγνώσθηκαν επίσης από την Πρόεδρο και μετά από πρόταση του Εισαγγελέα και τα έγγραφα:

1) Την υπ' αριθμ. πρωτ 612/11/04-05-2011 Ιατροδικαστική γνωμάτευση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Θεσσαλονίκης.

ρο
εισιγγράφεται
και τίθεται;
Η

Σελίδα 18 της 1491/2017 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάνου

διαγράφεται
και τίθεται:

Η

2) Την υπ' αριθμ. πρωτ 2516/09/07-03-2010 Ιατροδικαστική γνωμάτευση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Θεσσαλονίκης.

3) Η από 09-12-2009 ενημερωτική έκθεση του Γ.Ν. Βέροιας, Χειρουργικής Κλινικής του Δ/ντη Δ. [REDACTED] η Χ. [REDACTED]

4) Πρόγραμμα Εφημερίων Ενεργών, Μικτών και Ετοιμότητας Ιατρών Μηνός Δεκεμβρίου 2009, Χειρουργικός τομέας του Γ.Ν. Βέροιας.

5) Ο από 2-12-2009 έλεγχος αιμόστασης, του Γ.Ν. Βέροιας.

6) Ο από 2-12-2009 βιοχημικός έλεγχος του Γ.Ν. Βέροιας

7) Η από 2-12-2009 Γενική Εξέταση αίματος του Γ.Ν. Βέροιας

8) Η από 2-12-2009 Γενική Εξέταση Ούρων του Γ.Ν. Βέροιας.

9) Η από 3-12-2009 Γενική Εξέταση ούρων του Γ.Ν. Βέροιας.

10) Το από 2-12-2009 Δελτίο Θερμοκρασίας του Γ.Ν. Βέροιας.

11) Το από 2-12-2009 Ισοζύγιο Υγρών του Γ.Ν. Βέροιας.

12) Η από 2-12-2009 Νοσηλευτική παρακολούθηση του Γ.Ν. Βέροιας.

13) Το από 3-12-2009 Ψυχιατρικό Εξ. Ιατρείο του Γ.Ν. Βέροιας.

14) Το από 2-12-2009 Πόρισμα Άξονικής Τομογραφίας του Γ.Ν. Βέροιας (είδος Εξέτασης ΑΤ ΑΚΟ).

15) Το από 2-12-2009 Πόρισμα Αξονικής Τομογραφίας του Γ.Ν. Βέροιας (είδος Εξέτασης CT ΘΩΡΑΚΟΣ)

16) Το από 04-12-2009 Πιστοποιητικό Θανάτου.

17) Την υπ' αριθμ. 143/2013 Ένορκη βεβαίωση ενώπιον του Ειρηνοδικείου Βέροιας, μάρτυρος Σιδηρόπουλος Αλέξανδρος.

18) Απόσπασμα του Βιβλίου «Τραύματα Ήπατος», συγγραφείς Λαβάντ Λ. Ηλίας Γ, Δεληγιάννης Ε, Σοφός Γ,

ξεωρήθηκε
η εισήγηση

Μούντριχα Αικ, Παππάς Ο, Διέτης Χ, Ορφανός Φ, Γκίκας Δ, της Χειρουργικής κλινικής Γ.Ν.Ν, Χαλκίδας.

19) Άρθρο Σύνταξης Κ.ΒΑΓΙΑΝΟΣ της Χειρουργικής κλινικής Πανεπιστημίου Πατρών.

20) Την υπ' αριθμ. 80/2013 ένορκη Βεβαίωση ενώπιον του Ειρηνοδίκη Βέροιας.

Αναγνώσθηκαν επίσης από την Πρόεδρο και μετά από πρόταση του Εισαγγελέα και τα έγγραφα που προσκόμισε στο δικαστήριο ο συνήγορος του 2ου κατηγορουμένου και συγκεκριμένα:

1) Φ/φο της υπ' αριθμ. 192/2011 Πράξης Κατάθεσης αγωγής στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Βέροιας.

2) Νομολογία ΤριμΕφΘες 3630/2015

3) Νομολογία ΤριμΕφΘες 1623/2015.

4) Νομολογία ΑΠ 178/2015

5) Νομολογία ΑΠ 9/2005.

6) Νομολογία ΑΠ 1384/2001.

7) Νομολογία 1825/2011 Εφ Θεσσαλονίκης [Ποιν].

Για την ανάγνωση όλων των ⁺Ηαρατάνω εγγράφων δεν προβλήθηκε αντίρρηση από οποιονδήποτε>>, ...

Εξάλλου από την επιτρεπτή επίσης επισκόπηση της εκκαλουμένης πρωτόδικης υπ' αρ 128/2015 απόφασης του Τριμελούς Πλημ/κείου Βέρροιας, στη σελίδα 11 αυτής, προκύπτει ότι το Εφετείο ανέγνωσε τα με αρ. 1 έως 10 αναγνωστέα έγγραφα, που επίσης είχαν αναγνωστεί και πρωτοδίκως και ότι, εκτός από αυτά στο Εφετείο αναγνώσθηκαν και τα με αρ. σχετικού 11 έως 17 έγγραφα, καθώς και κατόπιν εισαγγελικής πρότασης όλα τα λοιπά έγγραφα, μεταξύ των οποίων και η υπ' αρ. 2516/09/7-3-2010 ιατροδικαστική έκθεση. Και είναι μεν αληθές ότι τα ανωτέρω έγγραφα με αρ. σχετικού 11 ως 17 τα σχολιάζει και τα αξιολογεί η

ρ
Διαγράφεται
και τιθεται;

Η

+
Διαγράφεται
και τιθεται:
Παραπάνω

εισαγγελική έφεση, αν και αυτά δεν είχαν αναγνωστεί στο πρωτόδικο Δικαστήριο, αλλά το πρώτον στο Εφετείο, καθώς και την ιατροδικαστική έκθεση, μετά από πρόταση του Εισαγγελέα της έδρας, πλην όμως επιτρεπτά, διότι, με την απαγγελία της αθωωτικής απόφασης στο ακροατήριο, ο Εισαγγελέας έχει άμεση πρόσβαση στα αποδεικτικά στοιχεία της δικογραφίας, καθώς και στα πράκτικά της συνεδρίασης του Δικαστηρίου, όπου η καταχώρηση των μαρτυρικών καταθέσεων και η απολογία του κατηγορουμένου. Έτσι μέσα στην ικανή προθεσμία των δέκα ημερών από την έκδοση της απόφασης (αρ. 473 παρ.1 και 486 παρ.1 ΚΠΔ) ο Εισαγγελέας μπορεί αποτελεσματικά να εκτελέσει τα καθήκοντα του και να κρίνει με ασφάλεια, αν συντρέχει νόμιμη περίπτωση ή όχι προς άσκηση έφεσης κατά της αθωωτικής απόφασης. Από αυτά παρέπεται ότι δεν παραβιάζεται η ουσιαστική διάταξη του άρθρου 6 παρ.1 της ΕΣΔΑ για χρηστή δίκαιη δίκη (ΑΠ ολ. 9/2005). Επομένως, όσα ο αναιρεσείων υποστηρίζει με το Β' σκέλος του 1ου λόγου αναίρεσης πρέπει να απορριφθούν ως ουσιαστικά αβάσιμα. Σε κάθε περίπτωση όμως οι διαλαμβανόμενες αιτιάσεις του αναιρεσείοντα περί απολύτου ακυρότητας είναι και απαράδεκτες, διότι με αυτές δεν θεμελιώνεται κανένας από τους περιοριστικά προβλεπόμενους λόγους αναίρεσης του άρθρου 510 ΚΠΔ, καθόσον η νομιμότητα των αποδεικτικών μέσων δεν ελέγχεται στο στάδιο του παραδεκτού της εφέσεως του Εισαγγελέα, αλλά κρίνεται από το Δικαστήριο της ουσίας κατά την έρευνα της ουσιαστικής βασιμότητας της κατηγορίας (ΑΠ 471/2016). Όπως δε έχει εκτεθεί προηγουμένως για την ανάγνωση όλων των εγγράφων στο ακροατήριο του Εφετείου δεν προβλήθηκε ουδεμία αντίρρηση από οποιονδήποτε (βλ.σελ.35 προσβαλλόμενης απόφασης).

Θεωρήθηκε
η εισήγηση
μια

Περαιτέρω και το Γ' σκέλος του 1ου αναιρετικού λόγου με τον οποίο ο αναιρεσείων αποδίδει στην προσβαλλόμενη απόφαση την πλημμέλεια εκ του άρθρου 510 αρ.1 περ. Δ ΚΠΔ, με την αιτίαση ότι με ελλιπή αιτιολογία απέρριψε την ένσταση περί απαραδέκτου της εισαγγελικής έφεσης, πρέπει να απορριφθεί κατ' ουσίαν, διότι το Εφετείο με συνοπτική, αλλά πλήρη και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, όπως έχει παρατεθεί προηγουμένως, απέρριψε την ως άνω ένσταση του αναιρεσείοντα. Επομένως, ο 1ος λόγος αναίρεσης, με τον οποίο πλήττεται το κεφάλαιο της προσβαλλόμενης απόφασης αναφορικά με την εισαγγελική έφεση κατά της αθωωτικής απόφασης πρέπει να απορριφθεί στο σύνολο του, κατά τις ειδικότερες ως άνω διακρίσεις.

Κατά τη διάταξη του 171 παρ. 2 Κ.Ποιν.Δ. απόλυτη ακυρότητα, που δημιουργεί τον προβλεπόμενο από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α' του ίδιου Κώδικα λόγο αναιρέσεως, η οποία λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως σε κάθε στάδιο της διαδικασίας, ακόμη και στον Άρειο Πάγο, επιφέρει και η παράνομη παράσταση του πολιτικώς ενάγοντος στη διαδικασία του ακροατηρίου. Η παράσταση αυτή είναι παράνομη, όταν στο πρόσωπο εκείνου, που δήλωσε ότι παρίσταται ως πολιτικώς ενάγων, δεν συντρέχουν οι όροι της ενεργητικής και παθητικής νομιμοποίησεως του για την άσκηση πολιτικής αγωγής, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 63 και 64 του Κ.Ποιν.Δ. ή, όταν δεν τηρήθηκε η διαδικασία του άρθρου 68 του ίδιου Κώδικα, ως προς τον τρόπο και το χρόνο ασκήσεως της πολιτικής αγωγής, ο οποίος εξικνείται μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας ενώπιον του πρωτοβάθμιου ποινικού δικαστηρίου (ΑΠ 406/2017). Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 486 ΚΠΔ συνάγεται ότι επί έφεσης του εισαγγελέα κατά της αθωωτικής απόφασης ο διάδικος ο οποίος παραστάθηκε νόμιμα ενώπιον του πρωτοβάθμιου

δικαστηρίου ως πολιτικώς ενάγων δικαιούται να παρασταθεί με την αυτή ιδιότητα στην κατ' έφεση δίκη μόνο προς υποστήριξη της εναντίον του κατηγορουμένου κατηγορίας από την οποία απορρέουν οι πολιτικές του αξιώσεις (ΑΠ 600/2001).

Με τον 2° λόγο της αίτησης αναίρεσης κατά το Α' σκέλος αυτού ο αναιρεσείων - 2ος κατηγορούμενος στην κατ' έφεση δίκη, αποδίδει στην προσβαλλόμενη απόφαση την πλημμέλεια εκ του άρθρου 510 παρ.1 περ. Α' ΚΠΔ με την αιτίαση ότι το Εφετείο επέτρεψε την ουσιαστική συμμετοχή του πολιτικώς ενάγοντος ενώπιον του δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου, αν και αυτός δήλωσε ότι παρίσταται μόνον για τον 1° κατηγορούμενο, με συνέπεια την απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο. Επίσης, με το Β' σκέλος του ίδιου αναιρετικού 2ου λόγου αποδίδεται και η πλημμέλεια εκ του άρ. 510 παρ.1 περ. Η ΚΠΔ, με την αιτίαση ότι το Εφετείο υπερέβη την εξουσία του επιτρέποντας την ανεπίτρεπτη κατά τα ανωτέρω παράσταση της πολιτικής αγωγής λόγω χειροτέρευσης της θέσης του αναιρεσείοντα- 2ου κατηγορουμένου.

Στην προκειμένη περίπτωση από την επιτρεπτή επισκόπηση της προσβαλλόμενης απόφασης και των λοιπών διαδικαστικών εγγράφων της δίκης προκύπτει ότι ο αναιρεσείων (μαζί με άλλους 8 κατηγορούμενους, που δεν είναι διάδικοι στην παρούσα αναιρετική δίκη) παραπέμφθηκε για να δικαστεί για το αδίκημα της ανθρωποκτονίας από συγκλίνουσα αμέλεια εξ επαγγέλματος λόγω της ιδιότητας του ως ιατρός. Εξάλλου, από την επιτρεπτή επισκόπηση και της εκκαλουμένης πρωτόδικης απόφασης, για τις ανάγκες του ερευνώμενου 2ου λόγου αναίρεσης, προκύπτει ότι ο πολιτικώς ενάγων, Ν [redacted]ος Ν [redacted] του Γ [redacted], πατέρας του θύματος, παρουσιάσθηκε στο πρωτόδικο Δικαστήριο και δήλωσε, όπως αυτολεξεί αναγράφεται στην πρωτόδικη απόφαση«ότι

Θεωρήθηκε
η εισηγήτρια
[Signature]

[Signature]

[Signature]

είναι πολιτικώς ενάγων στη δίκη αυτή κατά των παραπάνω κατηγορουμένων για ψυχική οδύνη που έπαθε από το αδίκημα και ζητεί να του καταβάλει ο κάθε κατηγορούμενος το ποσό των 45 ευρώ για χρηματική του ικανοποίηση, με τη ρητή επιφύλαξη να ασκήσει πλήρως τα δικαιώματα του στα πολιτικά δικαστήρια, διόρισε δε πληρεξούσιο του την παρούσα δικηγόρο Θεσσαλονίκης, Χριστίνα Παπότη ,ΑΜ 5920».....(βλ. σελ. 4 της πρωτόδικης απόφασης). Το πρωτόδικο Δικαστήριο κατά ουσιαστική παραδοχή του προβληθέντος αυτοτελούς ισχυρισμού των κατηγορουμένων ιατρών, δηλαδή του 2ου και ήδη αναιρεσείοντα έως και του 9ου των τότε κατηγορουμένων, περί του απαραδέκτου της πολιτικής αγωγής, απέβαλε την πολιτική αγωγή ως προς τους 2° έως 9° κατηγορούμενους-ιατρούς ,δηλαδή και για τον ήδη αναιρεσείοντα, με την αιτιολογία ότι είχε εξοφληθεί η αξίωση χρηματικής ικανοποίησης ως προς αυτούς, διότι οι οικείοι του θύματος είχαν ασκήσει αγωγή αποζημίωσης κατά του Νοσοκομείου Βέρροιας (βλ.σελ.4 και 5 της πρωτόδικης απόφασης).Ακολούθως, το πρωτόδικο δικαστήριο δέχθηκε την παράσταση της πολιτικής αγωγής μόνον ως προς τον 1° κατηγορούμενο, οδηγό του εμπλακέντος αυτοκινήτου σε τροχαίο ατύχημα με το θύμα, μετά το οποίο το θύμα είχε μεταφερθεί για νοσηλεία στο Νοσοκομείο της Βέρροιας. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση ,στη σελίδα 5 αυτής, που επιτρεπτά επισκοπείται, ο ανωτέρω πολιτικώς ενάγων- πατέρας του θύματος εμφανίστηκε ενώπιον του Εφετείου και δήλωσε ότι παρίσταται ως πολιτικώς ενάγων προς υποστήριξη της κατηγορίας, μόνον κατά του πρώτου κατηγορουμένου-οδηγού, και διόρισε πληρεξούσια του την δικηγόρο Χριστίνα Παπότη, που αποδέχθηκε το διορισμό της, ότι είχε δηλώσει παράσταση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο σε βάρος όλων των κατηγορουμένων και

ότι το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκρινε νόμιμη τη δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής ως προς τον πρώτο κατηγορούμενο -οδηγό του αυτοκινήτου και διέταξε την αποβολή του ως προς τους λοιπούς κατηγορούμενους -ιατρούς. Ακολουθώντας το Εφετείο αναφέρει κατ' ακριβή λεκτική διατύπωση τα εξής:.....

«Η ως άνω παράσταση πολιτικής αγωγής προς υποστήριξη κατηγορίας είναι νόμιμη στην παρούσα διαδικασία εκδικάσεως της Εφέσεως του Εισαγγελέα κατά της πρωτοδίκου αθωωτικής αποφάσεως που προσβάλλει μόνον το ποινικό μέρος της υποθέσεως. Κατά της παραστάσεως αυτής του πολιτικώς ενάγοντος δεν προβλήθηκε καμία αντίρρηση» Τονίζεται ότι, όπως προεκτέθηκε, μόνον ο αναιρεσείων τότε 2ος κατηγορούμενος (δηλαδή όχι και οι λοιποί συγκατηγορούμενοί του) πρόβαλε στο Εφετείο την ένσταση απαραδέκτου της υπ' αρ. 24/16-2-2015 έφεσης του Εισαγγελέα Εφετών κατά της υπ' αρ. 128/2015 αθωωτικής πρωτόδικης απόφασης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην διάταξη του άρθρου 486 παρ.3 ΚΠΔ (λόγω έλλειψης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας), που καταχωρήθηκε στα πρακτικά του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Το Εφετείο όμως, αν και η δήλωση παράστασης της πολιτικής αγωγής αφορούσε μόνον τον 1° κατηγορούμενο -οδηγό, διότι είχε αποβληθεί με ρητή διάταξη της πρωτόδικης εκκαλουμένης απόφασης για τους λοιπούς κατηγορούμενους-ιατρούς, εντούτοις επέτρεψε στη συνήγορο της πολιτικής αγωγής, Χριστίνα Παπότη, να αγορεύσει επί της ένστασης απαραδέκτου της εισαγγελικής έφεσης, που είχε προβάλει μόνον ο αναιρεσείων - 2ος κατηγορούμενος (βλ.σελ.13 της προσβαλλόμενης απόφασης). Επίσης, το Εφετείο επέτρεψε στην ανωτέρω συνήγορο να αγορεύσει και επί της ενοχής όλων των κατηγορουμένων, συνεπώς και για τον ήδη αναιρεσείοντα, τότε 2° κατηγορούμενο και όχι μόνον κατά του 1ου

Προσφώνηση
Η εισαγγελέα

κατηγορουμένου-οδηγού για τον οποίο ο πολιτικώς ενάγων είχε δηλώσει ότι παρίσταται ενώπιον του Εφετείου. Από όλα τα παραπάνω συνάγεται ότι με την ουσιαστική ως άνω συμμετοχή της πολιτικής αγωγής στο Εφετείο εναντίον του αναιρεσειόντα-τότε 2ου κατηγορουμένου δεν τηρήθηκε η νόμιμη διαδικασία των άρθρων 63,64 και 68 ΚΠΔ ως προς τον τρόπο και τον χρόνο άσκησης αυτής, με συνέπεια να δημιουργηθεί απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο, ως προς τον αναιρεσειόντα, ζήτημα που ερευνάται αυτεπαγγέλτως σε κάθε στάση της δίκης, διότι ελλείπει η ενεργητική νομιμοποίηση του πολιτικώς ενάγοντα κατά του αναιρεσειόντα. Επομένως ιδρύεται ο αναιρετικός λόγος εκ του άρθρου 510 παρ.1 περ. Α σε συνδυασμό 171 ΚΠΔ και ο σχετικός 2^{ος} λόγος αναίρεσης κατά το Α' σκέλος αυτού ως προς τις ανωτέρω αιτιάσεις πρέπει να γίνει δεκτός ως ουσιαστικά βάσιμος. Αντίθετα, όσον αφορά την αιτίαση του αναιρεσειόντα ότι το Εφετείο υπέπεσε στην ίδια πλημμέλεια (510παρ.1Α ΚΠΔ), διότι επέτρεψε στην πολιτική αγωγή να υποβάλει αίτημα για να κληθεί ως μάρτυρας ο ιατροδικαστής Πα [REDACTED] Μυλ [REDACTED] το οποίο απορρίφθηκε όχι ως απαράδεκτο, αλλά ως ουσιαστικά αβάσιμο (βλ.σελ.31 και 51 αντίστοιχα της προσβαλλόμενης απόφασης), πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη, εφόσον το αίτημα αυτό που υποβλήθηκε από την πολιτική αγωγή συνάδει με την ενοχή του 1ου κατηγορουμένου-οδηγού και συνεπώς ορθά το Εφετείο επέτρεψε στην συνήγορο της πολιτικής αγωγής να υποβάλλει το σχετικό ως άνω αίτημα, το οποίο από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι συναρτάται αποκλειστικά με την ενοχή του 2ου τότε κατηγορουμένου και ήδη αναιρεσειόντα ιατρού. Εξάλλου, εκτός από την θεμελίωση του αναιρετικού λόγου του άρθρου 510 παρ.1 περ.Α ΚΠΔ ιδρύεται και ο αναιρετικός λόγος εκ του άρθρου 510 παρ.1 περ.Η ΚΠΔ, διότι με την ανεπίτρεπτη

παράσταση της πολιτικής αγωγής στο Εφετείο κατά τα ανωτέρω, χειροτέρευσε η θέση του ήδη αναιρεσιόντα-2ου κατηγορουμένου και έτσι το Εφετείο υπερέβη την εξουσία του (ΑΠ 406/2017) και ο σχετικός 2^{ος} αναιρετικός λόγος κατά το Β' σκέλος αυτού πρέπει να γίνει δεκτός ως ουσιαστικά βάσιμος. Κατόπιν αυτών, κατά ουσιαστική παραδοχή του 2ου αναιρετικού λόγου και κατά τα δύο σκέλη αυτού, κατά τις ανωτέρω διακρίσεις, πρέπει να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, στο σύνολο της, ως προς τον αναιρεσιόντα, λόγω της απόλυτης ακυρότητας της διαδικασίας της δίκης ως προς αυτόν, κατά το κεφάλαιο της θεμελίωσης της αντικειμενικής και υποκειμενικής θεμελίωσης του αδικήματος. Περαιτέρω, με δεδομένο ότι η αναιρετική εμβέλεια του 2ου λόγου αναίρεσης καθιστά πλέον αλυσιτελή την έρευνα του πρόσθετου λόγου αναίρεσης, κατά το Α και Β σκέλος αυτού εκ του άρθρου 510 παρ.1 περ.Δ και Ε ΚΠΔ, που επίσης αποβλέπει στην αναίρεση της απόφασης, παρέλκει η έρευνα του πρόσθετου λόγου αναίρεσης.

Κατόπιν όλων αυτών πρέπει να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το αναιρούμενο μέρος αυτής που αφορά τον αναιρεσιόντα και να παραπεμφθεί η υπόθεση, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 519 ΚΠΔ, για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο, του οποίου η Σύνθεση είναι δυνατή από άλλους Δικαστές εκτός από εκείνους, που είχαν δικάσει προηγουμένως.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την υπ' αρ. 3247/2016 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης κατά το αναιρεθέν μέρος αυτής, ως προς τον αναιρεσιόντα- 2^ο κατηγορούμενο, Χρ[...], Δ[...], του Ιωάννη.

Σεωρήθηκε
Η Εισπράτρια
Α.Ο.
Βίω

9

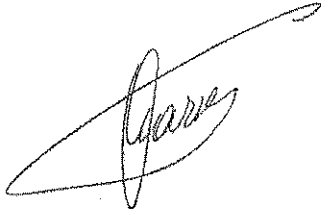
Παραπέμπει την υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο ως άνω Δικαστήριο που θα συντεθεί από άλλους Δικαστές εκτός από εκείνους που είχαν δικάσει προηγουμένως.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 11 Σεπτεμβρίου 2017.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 20 Σεπτεμβρίου 2017.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Θεωρήθηκε
εισηγήτρια
Μ. Μανιά